

[Gregersen.]

hvornaar jeg var heldig, og hvornaar jeg var uheldig, hvornaar jeg havde store Dage, og hvornaar jeg ikke havde det.

Der er jo ikke mange Talere af Guds Naade, der er ikke mange her i Salen som det ærede Medlem Hr. Steen. En god Forstand, forbundet med Karakterstyrke og megen Flid bringer en Mand højt op, og det er klart, at han fra dette høje Ståde maa se ned paa andre, der ikke er naaet derop, hvor han er kommet, men det vilde have klædt det ærede Medlem, gjort hans Skikkelse ædlere, om han havde vist Naade mod mig, som sad dernede og ikke generede ham. (*Steen*: Jo, det var netop det, De gjorde). Det gjorde jeg ikke, jeg sagde intet.

Den Linie, der laa i Forslagets første Behandling, var beklagelig. Statens Filmcentral og Statens Filmsraad og Bevillingssystemet er opretholdt, og som „Politiken“ siger det, skal Centralen fremskaffe og udleje Skolefilms, oplysende Films, kulturelle og kunstnerisk værdifulde Films, og Raaet skal se paa Films i Udlandet og bidrage til, at de Films, der vises herhjemme, kan blive af en saa alsidig Karakter og saa høj kunstnerisk Kvalitet som muligt, og det er, som ogsaa „Politiken“ skriver, en meget omfattende Opgave.

Jeg har ved første Behandling fremsat mine Indvendinger mod alt dette og udtalt min Frygt for Misbrug af den Magt, der ved dette Lovforslags Vedtagelse kan lægges i Regeringens Hænder.

Der har jo ikke været foretaget Ændringer af væsentlig Art, og jeg skal derfor ikke gentage den Kritik, som jeg een Gang har fremsat. Vi vil naturligvis gaa mod Forslaget, og vi glæder os over, at Venstre og de Konservative saa stærkt ved denne Lejlighed gaar ind for fri Næring. Der er i Venstres Forslag et enkelt Stykke i en Paragraf, som vi ikke synes om, nemlig i § 13 om Støtte til Fremme af dansk Filmsproduktion. Vi mener, at den Støtte yder man bedst ved at hæve den Kulturskat, vi har i Forvejen, men da Pengene først skal bevilges, naar Justitsministeren stiller Forslag derom, saa kan vi jo til den Tid stemme derimod, saa det forhindrer os ikke i at stemme for Venstres Ændringsforslag.

Med disse Ord skal jeg anbefale at stemme for Venstres Ændringsforslag. Vi vil undlade at stemme om de andre, og ved tredje Behandling vil vi stemme imod Regeringsforslaget.

Justitsministeren (*Steincke*): Naar man som Parlamentariker er opdraget under de

prunkløse Forhold, der hersker i Landstinget, bliver man undertiden noget forbavset over at se, at en anden Behandling i dette høje Ting undertiden former sig baade som en første, anden og tredje Behandling. Man er vant til i Landstinget ved anden Behandling at holde sig alene til Betænkningen og Ændringsforslagene og ikke gentage den principielle Diskussion, man har haft ved første Behandling.

Første Næstformand (*Vanggaard*): Maa jeg gøre den højtærede Justitsminister opmærksom paa, at saadan var det ogsaa tidligere her, men efter at Forretningsordenen blev ændret, kan man ved anden Behandling omtale baade de stillede Ændringsforslag og Sagen i sin Almindelighed, og der er oven i Købet der tillagt den længste Taletid. Tidligere har det været saadan, at man kun kunde tale om Ændringsforslagene ligesom i det andet høje Ting, men det er altsaa nu hjemlet i Forretningsordenen ogsaa at tale om Sagen i sin Almindelighed.

Justitsministeren (*Steincke*): Vi fik altsaa nu igennem den højtærede Formands supplerende Udtalelse en historisk Udvikling af, hvorledes Forholdene er i begge Ting. Jeg foretrækker Landstingets Ordning. (*Oluf Pedersen*: Det er Regeringspartierne, der har lavet Forretningsordenen). Det forhindrer ikke, at jeg kan foretrække Landstingets Ordning, i hvert Tilfælde i dette Tilfælde.

Ved Nedstemningen af Paastanden paa Overgang til Dagsordenen er det formentlig afgjort, at der ikke er nogen særlig Grund til nu at fordybe sig i en Diskussion om fri Næring eller Bevillingssystem. Jeg vil derfor, idet jeg i øvrigt henholder mig til de Udtalelser, der blev fremsat af Udvalgets ærede Ordfører og navnlig af det ærede Medlem Hr. Steen, som jeg jo i særlig Grad henviser til, da han af en Modstander er blevet betegnet som en Taler af Guds Naade, indskrænke mig til at sige, at de mange Kærlighedserklæringer til den frie Næring lyder jo noget falmede. Naar man i en Snes Aar har gaaet med Bevillingssystemet, er det lidt vanskeligt at faa den nye Kæreste til at tro paa disse voldsomme Kærlighedserklæringer, og selv om den ærede Ordfører for Venstre føjer en Del Smædeord til om Bevillingssystemet som Posekiggeri og et farligt Vaaben i Administrationens Haand — jeg ved ikke, hvem det ærede Medlem tænker sig man slaas med — o. s. v., saa rører det mig ikke. Det er en indarbejdet Ordning herhjemme, og det er en helt ny